

תת"ע 7806/05/16 - עימד ח'טיב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7806-05-16 מדינת ישראל נ' ח'טיב עימד
תיק חיצוני: 14210284619

מספר בקשה: 2

בפני מבקש נגד משיבה
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
עימד ח'טיב באמצעות בא כוחו עו"ד שעבאן
מדינת ישראל

החלטה

הבקשה ותמצית טענות הצדדים

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר בתאריך 22.06.16. לטענת המבקש הוא לא התייצב לדיון מפאת שכחה מאחר והזמנה לדיון אבדה לו. בנסיבות אלו טען, כי מדובר בטעות בתום לב. לגופו של עניין, המבקש כפר בעובדות כתב האישום, טען שלא ביצע את העבירה שיוחסה לו, ובהתאם ייגרם לו עיוות ככל שפסק הדין לא יבוטל.
2. המשיבה מתנגדת לבקשה לאור קיומו של אישור מסירה. הפנתה לעובדה שלא הועלו טענות הגנה, ולשיהוי הניכר בהגשת הבקשה.

דין והכרעה

3. לאחר ששקלתי את האמור בבקשה וטענות הצדדים, אני מחליט לדחותה.
4. מעיון בתיק ביהמ"ש עולה כי המבקש קיבל לידיו במועד ביצוע העבירה כתב אישום והזמנה לדיון בה נרשם מועד הדיון. המבקש לא חלק על חוקיות הזימון, אך טען שאי התייצבותו נבעה מטעות בתום לב, שמקורה באיבודת של ההזמנה לדיון, ובעובדה ששכח את מועד הדיון.

כבר נפסק לא פעם כי טעות ולו בתום לב אינה מהווה עילה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, ובפרט כאשר המבקש עצמו קיבל את ההזמנה במועד ביצוע העבירה (ראה **רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא ו- רע"פ 5377/03 וגדי**

ג'מאל). היה על המבקש לברר את מועד הדיון בעניינו, ולא לשקוט על שמריו. בנסיבות אלו, המבקש לא הראה כי אי התייצבותו לדיון נבעה מסיבות שאינן תלויות בו, או מסיבה מוצדקת אחרת.

5. גם לגופו של עניין, המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה כדי להצדיק ביטול פסק הדין שניתן בהעדר. אמנם המבקש כופר בביצוע העבירה, אך לא די בכפירה כללית כדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהיעדר. ראה בהקשר זה רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל שם נקבע כי: **"בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה"**.

6. אשר לעונש, על המבקש הוטל קנס בסך 2000 ₪, פסילה על תנאי ופסילה בפועל למשך 30 חודשים. אמנם לא מדובר בעונשים קלים, אך גם לא מכבידים יתר על המידה, ביחס למי שביצע עבירה של נהיגה בשכרות (לאחר שבבדיקת נשיפה נמצא בגופו ריכוז של 505 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף). בנסיבות אלו, ובהתחשב בכך שפסילת המינימום הקבועה בחוק עומדת על 24 חודשים, והעובדה לא הוטל על המבקש רכיב של מאסר מותנה כמקובל בעבירה של נהיגה בשכרות, לא מדובר בענישה שיש בה כדי להצביע על עיוות דין.

7. הרבה מעבר לנדרש, יצוין כי מדובר בשיהוי רב של כ- 5 שנים מיום מתן פסק הדין, שיהוי שלא ניתן לו כל הסבר. יש בכך כדי להוות שיקול נוסף המצדיק את דחיית הבקשה.

8. לאור כל האמור לעיל, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין אם בקשתו תדחה.

9. הבקשה נדחת. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.